O nouă orientare a leadershipului

On Iunie 22, 2013

Îndrăznește să trăiești prin revelația unei noi reprezentări despre sine, fără să judeci cu realism caracterul, calitățile și defectele lumii care te înconjoară.

Este scriitor, sau este doar Camil? Crezi că să iubești un scriitor înseamnă să privești peste umărul lui când scrie, să-ți sprijini obrazul de umărul lui? Sau să-l ții îmbrățișat pe după umeri, lăsându-i mâinile libere și posibilitatea de a respira? Crezi că poți măcar să te așezi pe jos, și să-ți pui capul pe genunchii lui, și el să-ți umble prin păr, ca prin blana unui câine credincios? Sau să stai cuminte într-un colțișor, să nu vrei nimic decât să respiiri?

Dacă i-ai spune asta lui Camil, ar râde cu poftă sau s-ar înfuria și ți-ar trânti: "Ești o proastă ! " Sau te-ar privi cu răutate ca pe cel mai aprig dușman. Să-l iubești pe Camil înseamnă să dispari când vrea el, să-l ajuți să uite că exiști, să te topești în neant.

Ca să scrii, ai nevoie să nu simți pe nimeni la câțiva kilometri împrejur. Nu-i vorba de femeia de serviciu, care ți-e indiferentă. Îți aduce un pahar cu apă când ai nevoie, sau se duce să-ți cumpere țigări și te lasă acolo în fața hârtiei, să te chinui, să mori, să învii, să mori și să scrii, fără să-i pese. Nu-i așa că n-ai admite, chiar dacă n-ai fi nevasta lui, să nu ai o cheie ca să vii la el când vrei? Ei bine, după ceasuri de încordare, poate că el vrea să-și aducă o femeie oarecare, o femeie care nu pune întrebări. Ai accepta?

*Dar atunci ce înțelege Camil prin iubire? **

Leadership: Pentru a înțelege mai bine viața trebuie să comuți imaginea întregii tale ființe pe modul "Stand-By" generat de accentuarea sentimentului de insatisfacție pe care îl exercită discernământul de a vedea vremelnicia lumii și nimicnicia omului de rând?

Liderii cei mai iscusiți încearcă să ajungă la o stare de împăcare cu rolul pe care îl îndeplinesc, acela de a da un sens vieții și de a deschide celorlalți ochii spre țeluri mai înalte decât satisfacerea nevoilor personale. Dar pentru ca scopurile să se coreleze cu misiunea lor în așa fel încât capacitățile lor să nu se poziționeze într-o regiune de sine stătătoare și să își piardă vitalitatea, ei evită zona de conflict cu ei înșiși căutând să gândească obiectiv, cu capul limpede.

Superioritatea unui lider nu este legată doar de valorificarea durabilă a unor deprinderi de activitate intelectuală, modele de bune practici creative, inovative și eficiente, ci mai mult este legată de punerea în mișcare a discernământului de a vedea vremelnicia lumii și nimicnicia omului în fața destinului. În această fază aparte, când ești la mutare dar nu dispui decât de continuări de activitate intelectuală ce te aduc forțat în dezavantaj față de propria poziție de superioritate, se dă lupta cea mare cu gândurile negative datorate incapacității de a face față datoriei morale de a înfrunta disprețul și oprobiul oamenilor.

De fapt, vremelnicia lumii și nimicnicia omului se vede în felul cum se raportează la sensul vieții altora, dacă este sau nu dispus să se atașeze de cineva fără să-l facă să sufere mai târziu, fără să-l facă să se simtă marginalizat, chiar dacă trebuie să-i judece cu realism caracterul, calitățile și defectele. Cea mai gravă și ultimă piedică a unui om care a reușit și ar putea să meargă mai departe cu leadershipul este să se acopere cu o formă de uitare, să-și renege atributul sufletului printr-o ipostază de genul: "mai bine să mă retrag decât să accept un compromis".

O cale necesară de a înțelege viața este să deschizi ochii la o lume în care ai posibilitatea să te regăsești mai mult într-o ipostază de vizitator decât într-o ipostază de vulnerabilitate (când nu-ți poți recunoaște atașamentul față de anumite standarde, rigori, valori).

Modul "Stand-By" se referă la o ședere de lungă durată, dar nu definitivă, într-un anumit moment al vieții pe care lumea din jur îl trăiește ca pe un simțământ de separare de lumea exterioară. Înseamnă să fii perceput drept vizitator al unei expoziții în care nu se află un anumit număr de tablouri de o originalitate și de o virtuozitate rară, ci doar niște exponate ce merită văzute o singură dată.

În acest caz leadershipul poate fi privit drept un manifest dedicat conștientizării unei stări de spirit care pornește de la sentimentul unei tragice pustietăți lăuntrice și se continuă cu revelația unei certitudini: aceea că nu ești întotdeauna înconjurat de prieteni, și că ceea ce faci trebuie să aibă un sens mai înalt, de a te raporta de exemplu la activitatea științifică, la actul de creație, deci să fii capabil să trăiești prin suspendarea relațiilor sociale și emoționale.

Modul "Stand-By" al stării tale funcționale nu îți asigură nicidecum o varietate de posibilități de configurare personală în aria în care ești interesat să evoluezi. Deci, este presant să te comuți pe modul "Wake-Up", punându-ți la încercare capacitatea de a practica o deschidere spre noi orizonturi de cunoaștere de sine.

A te concentra asupra vieții personale presupune să-ți formezi o imagine mai completă și realistă asupra conținutului de însușiri pe care ești înclinat să le consideri compatibile cu voința ta de a te elibera de nevoia ca ceilalți să te valideze pentru ceeea ce ești.

Un expert în materie de leadership atrăgea atenția la un moment dat: *"Dacă nu te cunoști, cum vei putea să accepți ceea ce nu poți schimba sau să schimbi ceea ce trebuie pentru a fi un lider mai bun?"*

Înainte de a ajunge în poziția de lider, întreabă-te unde greșești ca om, unde te poți corecta și unde poți găsi o mână de ajutor. La oamenii din jur sau în prestarea unei activități independente? Ca metodă de investigare a funcționalității proprii, leadershipul se poate contura ca singurul reper de evaluare a performanțelor de care te poți agăța pentru a interveni în sprijinul propriei apărări împotriva eroziunii morale și psihice.

Asta prin identificarea și determinarea în structura propriei personalități a acelei modalități de acțiune în concordanță cu evoluția altor domenii de interes. Focul acela intern care să te facă sigur pe tine când intri într-o zonă grea a carierei, într-un ritm alert de activitate.

Adesea, leadershipul este legat de natura și condiția severă a omului care este nevoit să se raporteze la viață prin prisma deciziilor de a nu acționa în numele altor oameni, ci în numele unui ideal de împlinire intelectuală și creatoare.

O nouă orientare a leadershipului ține de nevoia de a te conecta la ceva mai presus de relația cu ceilalți oameni care oricând te pot dezamăgi prin uitare, prin nepăsare, prin indisciplină sau prin decizii aberante. Este vorba de nevoia de a te conecta la o nouă formă de existență: cea interioară, aflată sub semnul unei căutări inițiatice profunde în arta de a fi unic dincolo de barierele emoționale și comportamentale. Aici mă refer, îndeosebi, la raportul dintre știință și credință.

Poți să te reprezinți în mijlocul lumii drept o ființă superioară, fără să te identifici cu emoțiile și credințele limitative ale altora?

Desigur. Făcând abstracție de la tendințele ideologice și doctrinare ale slujirii sociale. Un mijloc este să făci apel la realizările științei, creației și tehnicii aplicabile domeniului tău de specialitate. Un apel referitor la necesitatea sporirii influenței științei în societate.

Source: https://neculaifantanaru.com/o-noua-orientare-a-leadershipului.html